

økonomiske ordninger, der har betydning for borgernes adgang til domstolene. Ud over de regler om retsafgifter, fri proces og retshjælp, der omfattes af beslutningsforslagets punkter 1-5, omfatter gennemgangen også reglerne om retshjælpsforsikring og sagsomkostninger.

Som jeg tidligere har givet udtryk for i forbindelse med førstebehandlingen af B 25 og B 66, ønsker regeringen at afvente helhedsvurderingen, før der tages stilling til reformer på området. Dette er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at vi ikke kan have en foreløbig og frugtbar diskussion af de spørgsmål, som Enhedslisten rejser, men det må dog nødvendigvis være sådan, at regeringen ikke på forhånd kan lægge sig fast på bestemte løsningsmodeller.

Hertil kommer, som jeg også nævnte indledningsvis, at Enhedslistens forslag vil medføre så betydelige merudgifter for staten, at det næppe er realistisk at forestille sig, at det vil kunne gennemføres i den foreliggende form. Afskaffelsen af retsafgiften i civile sager vil således i sig selv medføre et årligt provenutab for staten på 190 mio. kr., og oven i disse millioner skal lægges et betydeligt millionbeløb til gennemførelse af de foreslåede udvidelser af ordningerne vedrørende retshjælp og fri proces. Enhedslistens forslag hører med andre ord ikke kun hjemme i den retspolitiske debat, men i lige så høj grad i debatten om det kommende års finanslov, og regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16.35

Hvis jeg skal knytte nogle bemærkninger til de enkelte punkter i beslutningsforslaget, vedrører punkt 1 som nævnt en afskaffelse af retsafgiften i civile sager, således at afgiften erstattes af et fast gebyr i lighed med, hvad der kendes fra Sverige. Regeringen er opmærksom på spørgsmålet om retsafgiftens størrelse, og det indgår som bekendt som et led i den aftale om finansloven for 2003, som regeringen og Dansk Folkeparti har indgået, at regeringen bl.a. på baggrund af Retsplejerådets kommende betænkning vil vurdere, om der er grundlag for en omlægning af retsafgiftssystemet. Det tager vi fat på, så snart Retsplejerådets betænkning foreligger.

Forslagets punkter 2 til 5 vedrører lempelse af betingelserne, herunder de økonomiske betingelser, for offentlig retshjælp og fri proces. De går i samme retning som SF's beslutningsforslag nr. B 25, og jeg kan derfor i vidt omfang henholde mig til de bemærkninger, som jeg fremsatte

ved førstebehandlingen af dette forslag den 26. november 2002. Jeg gav i den forbindelse bl.a. udtryk for, at de økonomiske og indholdsmæssige betingelser for at få fri proces ikke bør vurderes isoleret, men i sammenhæng med de andre økonomiske forhold, der har betydning for borgernes adgang til domstolene, og det samme gælder reglerne for offentlig retshjælp.

Retsplejerådet er langt fremme med sine overvejelser om disse emner, og det vil ikke være rigtigt af mig at foregribe den politiske stillingtagen på disse områder. Jeg er enig med Enhedslisten i, at der kan være behov for at se nærmere på nogle af de forhold, som nævnes i beslutningsforslagets bemærkninger, men det er som nævnt også præcis det, som Retsplejerådet er i fuld gang med.

I forslaget punkt 6 foreslås det, at bevisbyrden generelt skal være omvendt i sager mod offentlige myndigheder, således at det ved sagsanlæg mod det offentlige altid er det offentlige, der skal godtgøre, at der ikke er begået fejl. Dette er et meget vidtrækkende forslag, som på afgørende vis vil bryde med helt grundlæggende principper for bevisbyrdens fordeling i dansk ret.

Sager mod det offentlige omfatter en meget bred vifte af sagstyper, der har sit udspring i meget forskelligartet lovgivning. Derfor bør det efter regeringens opfattelse fortsat overvejes nøje for hvert enkelt sagsområde, om det er særlige forhold, der kan begrunde omvendt bevisbyrde. Det gælder også de sagsområder, som er nævnt i beslutningsforslagets bemærkninger, og som henhører under henholdsvis socialministerens og beskæftigelsesministerens ressort.

I beslutningsforslagets sidste punkt foreslås det, at alle domme skal offentliggøres i en offentlig og gratis domsdatabase. Spørgsmålet om offentlighedens adgang til domme og kendelser i både civile sager og straffesager er et spørgsmål, som også optager regeringen, og jeg kan oplyse, at jeg i begyndelsen af næste folketingsamling vil fremsætte et lovforslag, der som en helt central nyskabelse vil indebære, at civile domme fremover frit skal kunne udleveres og offentliggøres, og at straffedomme skal kunne udleveres, hvis de er under 1 år gamle og offentliggøres i anonymiseret form. Hermed åbnes der op for, at domme vil kunne gøres offentligt tilgængelige i langt videre omfang, end vi kender det i dag. Herudover kan jeg oplyse, at Domstolsstyrelsen fortsat arbejder med planer om en offentlig domsdatabase, men at gennemførelsen af dette projekt naturligvis må afhænge af, om